

De mens in de wereld.

Versie 3.0

Ons leven is ons gegeven.

De dieren, de planten, de mineralen zijn ons gegeven

Lucht, water, vuur, materie zijn ons gegeven

Zon en maan en sterren zijn ons gegeven

Alles aan ons gegeven om mee aan de slag te gaan vanuit ons eigen willen.

Dit willen stuit op ander willen.

Dan wordt het het recht van de sterkste, vaak betekent dat oorlog

of

we maken afspraken om samen verder te kunnen en af en toe maken we ruzie.

Als de tegendruk te groot is kun je je, om je eigen leven te sparen, ook overgeven en je onderwerpen aan de vreemde macht. In de hoop dat het in de toekomst zal veranderen. Je wordt dan wel een afhankelijke van de ander.

Als de tegenpartij kwa moraliteit ontwikkeld is kan een poging ondernomen worden om afspraken te maken.

Het afspraken maken begint al tussen twee mensen en groeit zo door naar afspraken tussen meerdere mensen en er kunnen zodoende belangen groepen ontstaan en zo groeit het door. De roep om coördinatie neemt toe. Er ontstaat de behoefte aan algemene middelen zoals infrastructuur etc. Niet iedere groep hoeft dat dan niet meer op eigen houtje te organiseren.

Afspraken maken is niet iets simpels. Veel zaken staan in de weg: je hebt zelf een idee waar het heen moet, maar wat leeft er aan de andere kant? Hoe zit de wereld van die ander in elkaar? Dat betekent verkennen en aftasten en beeldvorming. En ook al vind je elkaar dan kan het later blijken dat zaken bijgesteld moeten worden.

Uiteindelijk leidt dit binnen een land dat zelf door oorlog en afspraken maken ontstaan is tot een overheid. De overheid is een overkoepeling van de verschillende ontstane deelgroepen in het land tot aan de individuen aan toe. En derhalve draagt iedere overheid de *plicht* te zorgen voor het welzijn van die burgers. Dor hout is hier niet op zijn plaats.

Een overheid die, zoals het er nu naar uitziet, haar eigen ontstaansgrond vergeten is? Het willen van mensen vergeten is en er eigen belangen voor in de plaats stelt? Het gevolg daarvan is dat wij, overige burgers, gaan betalen om te kunnen en te mogen leven! Zo worden we tot slaven van de overheid die ons gaat voorschrijven wat we wel en niet meer mogen? Ons eigen willen wordt om zeep geholpen. Wij moeten gaan werken voor de kost. En dit wordt ons dus niet gegeven, maar het wordt afgedwongen. Een soort interne oorlog ontstaat tussen onze eigen mensen! Mensen vertegenwoordigd in een regering gesteund door ambtenaren en mensen die daar buiten staan, de overige burgers.

Een vreemd contrast met wat ons allen al gegeven is!

Is dit de bedoeling van ons leven?

Mensen als vrije wezens geschapen, worden tot slaven van overheden?

Haram zou Allah zeggen?

Overheden zouden er voor moeten zorgen dat wij mensen in vrijheid verder kunnen leven.

Daarvoor is een *sociale basis* nodig, want we leven met velen.

Die basis zorgt er voor dat iedereen in vrijheid kan leven als onvervreemdbaar recht en dat recht wordt in geld uitgedrukt. De basisvoorwaarden om te kunnen leven dienen voorzien te worden. Het wordt ons gegeven, we hoeven het niet te verdienen! De zogenaamde hardwerkende Nederlander die het voor anderen moet verdienen, bestaat niet meer.

Daarnaast komt er ruimte om te kunnen werken en zo je ambities te kunnen invullen. Om te kunnen leven hoef je dus niet te werken! Je gaat dus werken als je het zelf wil en kan en zinvol acht.

De overheid krijgt de beschikking over een inkomsten stroom middels de BTW. Iedereen heeft zaken nodig: eten, drinken, kleding, spullen etc. die inkomsten stroom is continu.

Dus vragen hoe dit alles betaald moet worden is overbodig en getuigt van onkunde.

De BTW wordt *gestaffeld* van laag naar hoog

Zaken die dicht bij leven en gezondheid staan een lage BTW en zaken die verder weg staan zoals luxe en milieubelastend een hoge BTW.

De politiek stelt jaarlijks indien nodig de BTW staffel vast.

Voorbeelden

Studieboeken en informatieve boeken laag BTW andere boeken iets hoger

Biologische producten laag in BTW en bespoten producten hoger in BTW

Een eenvoudige auto laag in BTW en een luxe auto hoger in BTW

Etc.

Zo laat de politiek zien waar we voor staan. Geld krijgt een kleur.

Bovendien krijgen de burgers een keuze waar ze hun geld aan willen besteden. Zaken als loonbelasting kunnen afgeschaft worden, machines leveren ook werk en worden niet belast, sta daar even bij stil. Talloze instituties worden overbodig. Sociale diensten verdwijnen praktisch helemaal. Studiebeurzen zijn niet meer nodig, kinderbijslag en AOW vervalt etc. Belasting heffing wordt zeer eenvoudig en dus de controle ook.

Ondernemers en werknemers kunnen gegeven een sociale basis ook veel eenvoudiger uit elkaar gaan. Je komt door de sociale basis niet in een existentiële nood als je even geen werk hebt.

Hoe deze sociale basis te realiseren, te organiseren?

De politiek dient het *Onvoorwaardelijke Basisinkomen* in te voeren en zo worden wij allen *gelijk* in rechten en krijgen zodoende de *vrijheid* aan de slag te gaan alleen of *samen* met anderen. Zo wordt het ideaal van de Franse revolutie middels de begrippen Gelijkheid, Vrijheid en Broederschap gerealiseerd.

Gelijkheid gaat aan vrijheid vooraf! Net zoals de spelregels vooraf gaan aan het spel.

Over de transitie naar deze eerste echte sociale basis in de geschiedenis van de mensheid dient nagedacht te worden. We kunnen dit geleidelijk aan realiseren.

De overheid schept hiermee de voorwaarden voor de burgers om de maatschappelijke problemen die er liggen op te lossen. De overheid hoeft dus de problemen niet op te lossen, dat is de taak van de burgers. En zodoende

scheppen de burgers een nieuwe samenleving, die wij burgers dan ook als *onze* samenleving herkennen, wij leven zelf in die samenleving en wij werken er zelf aan mee.

Iedereen kan naar vermogen een bijdrage leveren, armoede bestaat niet meer, handicaps zijn geen belemmering meer. Er komt een enorme creatieve energie vrij, alle middelen zijn aanwezig.

De taak van de overheid blijft na het invoeren van de sociale basis bestaan in die zin dat de overheid middels wetgeving de voorwaarden moet blijven scheppen dat de burgers in *toenemende mate van vrijheid* de problemen in de samenleving kunnen oplossen.

De wetenschap gaat ook veranderen de basis voor deze nieuwe aanpak ligt ook al klaar, de opsplitsing in deelgebieden wordt opgeheven, omdat iedereen het totale verband middels het *oerbeeld* kan duiden.

Het *oerbeeld* is tot ons gekomen door het werk van beeldend kunstenaar Frans Coppelmanns en wordt bevestigd door het werk van prof. dr. Stephan Strasser, fenomenoloog, die schrijft over *oerevidenties* die beperkt in aantal zijn. Beide grootheden deden dit onafhankelijk van elkaar. En omgekeerd bevestigt het werk van Coppelmanns het werk van Strasser. Beide benaderingen vallen samen en geven een *keerpunt* aan in de geschiedenis van de mensheid.

Laten wij dit gegeven serieus nemen en werken aan een betere wereld voor ons allen, een wereld die in vrede leeft en werkt aan een meer menswaardige toekomst.

Jan Sterenborg